

Saturs

II *Informācija*

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Komisija

2014/C 240/01	Komisijas paziņojums – Pamatnostādnes attiecībā uz ieteicamajām standarta licencēm, datu kopām un maksu par dokumentu atkalizmantošanu	1
2014/C 240/02	Iebildumu necelšana pret paziņoto koncentrāciju (Lieta M.7169 – <i>Weichai Power / KION Group</i>) ⁽¹⁾	11
2014/C 240/03	Iebildumu necelšana pret paziņoto koncentrāciju (Lieta M.7279 – <i>Apollo/Endemol</i>) ⁽¹⁾	11
2014/C 240/04	Iebildumu necelšana pret paziņoto koncentrāciju (Lieta M.7215 – <i>AMEC / Foster Wheeler</i>) ⁽¹⁾	12

IV *Paziņojumi*

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropadome

2014/C 240/05	Izraksts no Eiropadomes 2014. gada 26. un 27. jūnija secinājumiem par brīvības, drošības un tiesiskuma telpu un par dažiem ar to saistītiem horizontāliem jautājumiem	13
---------------	---	----

Eiropas Komisija

2014/C 240/06

Euro maiņas kurss 16

II

(Informācija)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS KOMISIJA

KOMISIJAS PAZIŅOJUMS

Pamatnostādnes attiecībā uz ieteicamajām standarta licencēm, datu kopām un maksu par dokumentu atkalizmantošanu

(2014/C 240/01)

1. PAZIŅOJUMA MĒRĶIS

Publiskā sektora informācijas (PSI) pieejamība atkalizmantošanai sniedz būtiskus sociālekonomiskos ieguvumus. Publiskā sektora radītos datus var izmantot kā jēldatus inovatīviem pievienotās vērtības pakalpojumiem un ražojumiem, kas stimulē ekonomiku, radot jaunas darbvietas un veicinot ieguldījumus uz datiem balstītās nozarēs. Tiem ir arī nozīmīga loma valsts pārvaldes pārskatatbildības un pārredzamības palielināšanā. Šos ieguvumus nesen atzina G8 valstu vadītāji, un tie ir nostiprināti Atklāto datu hartā⁽¹⁾.

Tomēr pēc Eiropas Komisijas pasūtījuma veiktie pētījumi rāda, ka uzņēmējiem un iedzīvotājiem joprojām ir grūtības šo datu meklēšanā un atkalizmantošanā. Reaģējot uz iepriekš minēto, Komisija 2011. gada decembrī pieņēma pasākumu kopumu⁽²⁾ ar mērķi novērst šķēršļus datu atkalizmantošanai un samazināt datu tirgu sadrumstalotību. Galvenais elements bija nesen pieņemtā Direktīva 2013/37/ES, ar ko groza Direktīvu 2003/98/EK par valsts sektora informācijas atkalizmantošanu.

Grozītajā direktīvā Komisija ir aicināta palīdzēt dalībvalstīm īstenot jaunus noteikumus, izdodot pamatnostādnes par ieteicamajām standarta licencēm, datu kopām un maksu par dokumentu atkalizmantošanu. Pamatnostādnes ir svarīgs elements Komisijas centienos palīdzēt ES ekonomikai radīt lielāku vērtību no datiem (tostarp no zinātniskajiem un lielajiem datiem no citiem avotiem, kas nav publiskais sektors). Tās arī sekmēs atklāto datu infrastruktūru izvēršanu saskaņā ar Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentu (CEF).

Komisija 2013. gada augustā uzsāka apspriešanu tiešsaistē, pēc kuras notika atklāta izskatīšana un dalībvalstu ekspertu grupas PSI jautājumos sanāksme. Mērķis bija apkopot visu ieinteresēto personu viedokļus par plānoto Komisijas pamatnostādņu tvērumu un saturu.

Saņemtās atsauksmes⁽³⁾ liecina, ka Eiropā pieaug atbalsts atklātākai licencēšanas sistēmai, kurā būtu augstāka savietojamības pakāpe, un ieinteresētās personas piekrīt, ka ir vajadzība ātri darīt pieejamas vairākas augstvērtīgas datu kopas. Attiecībā uz maksu ir skaidrs, ka tiek izmantotas dažādas pieejas, taču lielākā daļa respondentu neiebilda pret jaunieviestajiem cenu veidošanas principiem. Tas liek domāt, ka PSI atkalizmantošanas tirgus Eiropā joprojām atrodas attīstības procesā un ir steidzami vajadzīgas norādes par nesen pārskatītās direktīvas galvenajiem elementiem, lai pilnīgi izmantotu publiskā sektora datu atkalizmantošanas sniegtās priekšrocības gan komerciālā, gan nekomerciālā ziņā.

⁽¹⁾ <http://www.gov.uk/government/publications/open-data-charter>

⁽²⁾ http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-11-891_lv.htm

⁽³⁾ Nobeiguma ziņojums, kurā apkopoti apspriešanas rezultāti: <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/results-online-survey-recommended-standard-licensing-datasets-and-charging-re-use-public-sector>

Šā Komisijas paziņojuma mērķis ir sniegt nesaistošas pamatnostādnes par paraugpraksi trīs tematiskajās jomās, kas ir īpaši nozīmīgas saistībā ar publiskā sektora informācijas atkalizmantošanu Eiropā.

2. PAMATNOSTĀDNES ATTIECĪBĀ UZ IETEICAMAJĀM STANDARTA LICENCĒM

Pārskatītās direktīvas 8. panta 1. punktā ir noteikts, ka publiskā sektora iestādes var atļaut atkalizmantot dokumentus bez nosacījumiem vai arī var paredzēt nosacījumus, vajadzības gadījumos izmantojot licenci. Šie nosacījumi nevajadzīgi neierobežo atkalizmantošanas iespējas, un tos neizmanto, lai ierobežotu konkurenci. Direktīvas 2013/37/ES 26. apsvērumā kā piemērs ir minēti divi šādi pieņemami nosacījumi: sniegt norādi uz avotu un norādi uz to, vai dokumentā ir veiktas kādas izmaiņas. Tajā arī noteikts, ka licencēs, ja tās tiek izmantotas, jebkurā gadījumā būtu jānosaka pēc iespējas mazāk ierobežojumu atkalizmantošanai, piemēram, nosakot tikai prasību sniegt norādi uz avotu.

Pārskatītā direktīva arī mudina izmantot standarta licences, kurām jābūt pieejamām digitālā formātā un kuras jāapstrādā elektroniski (8. panta 2. punkts). Grozošās direktīvas 26. apsvērumā ir izteikts mudinājums izmantot atklātās licences, kuru izmantošanai pakāpeniski būtu jāklūst par ierastu praksi visā Savienībā.

Tādējādi, uzsverot vajadzību izvairīties no atkalizmantošanas nevajadzīgas ierobežošanas un atbalstot vienotas prakses pieņemšanu visā Savienībā, direktīva mudina dalībvalstis ar to licencēšanas politiku nodrošināt atklātību un datu savietojamību.

Jāpatur prātā, ka direktīva nav piemērojama dokumentiem, attiecībā uz kuriem trešām personām ir intelektuālā īpašuma tiesības. Šis paziņojums uz minētajiem dokumentiem neattiecas.

2.1. Paziņojums vai licence

Lai gan publiskās iestādes bieži vien dod priekšroku detalizētu licenču izstrādei nolūkā saglabāt kontroli pār to formulējumu un atjauninājumiem, direktīvā nav noteikts, ka ir jāizmanto formālas licences, bet ir tikai norādīts, ka tās jāizmanto "vajadzības gadījumā". Dalībvalstīm vajadzētu apsvērt, vai atsevišķos gadījumos un atkarībā no dokumenta licences vietā nevarētu izmantot paziņojumu (teksta vai uzniirstošā loga veidā vai kā hipersaiti uz ārējo tīmekļa vietni).

Vienkāršs paziņojums (piemēram, *Creative Commons* sabiedriskā īpašuma zīme⁽⁴⁾), kas skaidri norāda juridisko statusu, ir īpaši ieteicams dokumentiem, kuri ir sabiedriskais īpašums (piemēram, iztecejis intelektuālā īpašuma tiesību (IĪT) aizsardzības termiņš, oficiāli dokumenti, attiecībā uz kuriem ar likumu noteikts, ka tie nav aizsargāti ar autortiesībām).

Jebkurā gadījumā atsauce uz atkalizmantošanas nosacījumiem jābūt skaidri norādītai vietā, kurā informācija izvietota, vai tā jāpievieno šai informācijai.

2.2. Atklātās licences

Tīmeklī ir pieejamas vairākas licences, kas atbilst atklātības principiem⁽⁵⁾, kurus apraksta *Open Knowledge Foundation* un kuru mērķis ir veicināt tiešsaistes satura neierobežotu atkalizmantošanu. Tās ir pārtulkotas daudzās valodās un tiek centralizēti atjauninātas, un tās jau plaši izmanto visā pasaulē. Atklātās standarta licences, piemēram, jaunākās *Creative Commons* (CC) licences⁽⁶⁾ (4.0. versija), varētu nodrošināt PSI atkalizmantošanu bez nepieciešamības valstu vai vietējā līmenī izstrādāt un atjaunināt speciālas licences. No minētajām licencēm īpaši interesanta ir CC0 licence par nodošanu sabiedriskajā īpašumā⁽⁷⁾. Kā juridisks instruments tas attiecībā uz PSI ļauj atteikties no autortiesībām un datubāzu aizsardzības tiesībām; tas nodrošina pilnīgu elastīgumu atkalizmantotājiem un mazina sarežģījumus, kas saistīti ar vairāku tādu licenču pārvaldību, kuru noteikumi var būt pretrunīgi. Ja nevar izmantot CC0 licenci par nodošanu sabiedriskajā īpašumā, publiskā sektora iestādes tiek aicinātas izmantot atklātās standarta licences, kas piemērotas to valsts tiesību aktiem intelektuālā īpašuma tiesību un līgumtiesību jomā un kas atbilst turpmāk izklāstītajiem ieteicamajiem licencēšanas noteikumiem. Ņemot vērā minētos ieteikumus, būtu jāapsver arī iespēja izveidot piemērotu valsts atklāto licenci.

⁽⁴⁾ <http://creativecommons.org/publicdomain/mark/1.0/>

⁽⁵⁾ <http://opendefinition.org/>

⁽⁶⁾ <http://creativecommons.org/licenses/>

⁽⁷⁾ <http://creativecommons.org/publicdomain/zero/1.0/>

2.3. Ieteicamie licencēšanas noteikumi

2.3.1. Tvērums

Ar šo noteikumu būtu jānosaka licences līgumā ietvertu tiesību laika un ģeogrāfiskais tvērums, piešķirto tiesību veidi un tas, cik lielā mērā atļauta atkalizmantošana. Lai veicinātu tādu produktu un pakalpojumu radīšanu, kuros tiek atkalizmantots saturs, ko uztur dažādas publiskā sektora iestādes un kas licencēts ar dažādām atklātajām licencēm (tā dēvētā licenču savietojamības problēma⁽⁸⁾), būtu vēlams izmantot vispārīgu formulējumu, nevis sīki izstrādātus izmantojuma un tiesību sarakstus.

Lai proaktīvi veicinātu licencētā materiāla atkalizmantošanu, ir ieteicams, lai licenciārs piešķirtu pasaules mērogā derīgas (ciktāl iespējams saskaņā ar valsts tiesību aktiem), pastāvīgas, no autoratļūdzības atbrīvotas, neatsaucamas (ciktāl iespējams saskaņā ar valsts tiesību aktiem) un neekskluzīvas tiesības izmantot informāciju, uz ko attiecas konkrētā licence.

Ir ieteicams, lai tiesības, kas neietilpst licences tvērumā, būtu skaidri noteiktas un būtu vispārīgi definēti piešķirto tiesību veidi (autortiesības, datubāzes aizsardzības tiesības un saistītās tiesības).

Visbeidzot, lai norādītu, ko drīkst darīt ar datiem, uz kuriem attiecas konkrētā licence, varētu izmantot pēc iespējas vispārīgāku formulējumu (tādus terminus kā "izmantošana", "atkalizmantošana", "koplietošana" var aprakstīt sīkāk, izmantojot indikatīvu piemēru sarakstu).

2.3.2. Atsaukšanās

Ja ar likumu ir noteikts, ka vajadzīga licence, un to nevar aizstāt ar vienkāršu paziņojumu, ir ieteicams, lai tā aptvertu tikai prasību par atsaukšanos, jo citas saistības varētu ierobežot licenciāta radošumu vai saimniecisko darbību, tādējādi ietekmējot konkrēto dokumentu atkalizmantošanas potenciālu.

Prasības par atsaukšanos mērķis ir uzlikt atkalizmantotājam pienākumu atzīt dokumentu avotu licenciāra (publiskā sektora iestādes) norādītajā veidā. Ieteicams, lai (atkarībā no piemērojamiem tiesību aktiem) saistības būtu pēc iespējas mazākas un tās neietvertu vairāk kā:

- a) paziņojumu, kurā norādīts dokumentu avots; un
- b) saiti uz attiecīgo licencēšanas informāciju (ja iespējams).

2.3.3. Atbrīvojumi

Ja kopā ar atkalizmantotajām datu kopām dara pieejamas datu kopas, kas nav atkalizmantojamas (piemēram, kā dažādas viena un tā paša dokumenta vai tabulas daļas), ir ieteicams skaidri norādīt, uz kurām datu kopām licence neattiecas.

Šis noteikums ir paredzēts, lai nodrošinātu lielāku juridisko noteiktību atkalizmantotājiem un attiecīgajai publiskā sektora iestādei, un to ir iespējams papildināt ar atgriezenisko saiti, proti, iespēju lietotājiem ziņot, ja, viņuprāt, datu kopām kļūdaini piemērota licence vai datu kopas ir kļūdaini izslēgtas. Šādos gadījumos būtu lietderīgi izmantot atrunu.

2.3.4. Definīcijas

Ir ieteicams, lai galvenie licencē izmantotie termini (licenciārs, izmantošana, informācija, licenciāts u. c.) tiktu definēti īsi, pēc iespējas vienkāršākā valodā un saskaņā ar direktīvu un valstu transponēšanas tiesību aktiem.

Saskaņā ar 2.3.1. punktā minētajiem apsvērumiem un lai neapdraudētu savietojamību, ir ieteicams, lai termini "izmantošana" jeb "atkalizmantošana" tiktu definēti, izmantojot nevis izsmeļošu, bet gan indikatīvu tiesību sarakstu.

⁽⁸⁾ LAPSI 2.0, *License Interoperability Report*, http://lapsi-project.eu/sites/lapsi-project.eu/files/D5_1_Licence_interoperability_Report_final.pdf

2.3.5. Atbildības ierobežojuma atruna

Šis noteikums būtu jāizmanto (ciktāl tas ir atļauts saskaņā ar piemērojamiem tiesību aktiem), lai vērstu uzmanību uz to, ka licenciārs nodrošina informāciju kā tādu un neuzņemas nekādu atbildību par tās pareizumu vai pilnīgumu.

Ja publiskā sektora iestāde nespēj garantēt pastāvīgu attiecīgās informācijas piegādi un piekļuvi konkrētajai informācijai, arī tas skaidri jānorāda licencē.

2.3.6. Noteikumu neievērošanas sekas

Varētu norādīt, kādas ir licences noteikumu neievērošanas sekas, it īpaši, ja tie paredz tūlītēju un automātisku atkalizmantotāja tiesību anulēšanu.

2.3.7. Informācija par licenču saderīgumu un versijām

Šo noteikumu varētu izmantot, lai norādītu citas licences, ar kurām konkrētā licence ir saderīga, t. i., informāciju, kas iegūta no dažādiem avotiem, uz kuriem attiecas dažādas saderīgas licences, var atkalizmantot kopā, ja vien tiek ievēroti licenču noteikumi.

Visbeidzot, atjauninājumu norādīšanai ir svarīgi uzturēt skaidru licences versiju un datēšanas sistēmu, kā arī atsaukties uz to.

2.4. Personas dati

Noderīgas pamatnostādnes un paraugprakse personas datu atkalizmantošanas jomā ir sniegtas 29. panta datu aizsardzības darba grupas atzinumā 06/2013⁽⁹⁾ (par atklātajiem datiem un publiskā sektora informāciju) un saistītajos Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja (EDAU) dokumentos⁽¹⁰⁾.

Atzinumā 06/2013 ir stingri ieteikts, ka gadījumos, kad atkalizmantojamā informācijā ir ietverti personas dati, atkalizmantotāji jau pašā sākumā jāinformē par šādu datu apstrādes noteikumiem. To varētu īstenot, licencē iekļaujot attiecīgu noteikumu un tādējādi personas datu aizsardzību ietverot līgumsaistībās; šo noteikumu varētu izmantot arī, lai novērstu, ka anonimizētās datu kopas tiek no jauna identificētas. Vēl viena iespēja būtu principā izslēgt personas datus no atklāto licenču tvēruma. Ja publiskā sektora iestāde nolemj atļaut personas datu licencēšanu, pastāv arī citi risinājumi, piemēram, "viedie paziņojumi"⁽¹¹⁾. Šādas paziņojumus varētu nodalīt no licences un glabāt pastāvīgā tīmekļa adresē, un tajos varētu norādīt personas datu vākšanas un apstrādes sākotnējo mērķi; šie paziņojumi varētu kalpot kā atgādinājums par saistībām, kas izriet no ES noteikumiem par personas datu aizsardzību un attiecīgajiem valstu tiesību aktiem, ar ko minētie noteikumi transponēti. Tā kā paziņojumi nebūtu licences daļa, tie neradītu šķēršļus vienlaikus izmantot dažādu publiskā sektora informāciju, uz kuru attiecas atšķirīgas licences.

3. PAMATNOSTĀDNES ATTIECĪBĀ UZ DATU KOPĀM

Publiskā sektora dati dažās tematiskajās jomās kopumā ir vērtīgs ieguvums ekonomikai un sabiedrībai. Tas ir atzīts ar starptautiskām iniciatīvām attiecībā uz valsts pārvaldes informācijas atklāšanu (piemēram, G8 Atklāto datu hartu⁽¹²⁾ un Atklātās pārvaldes partnerību⁽¹³⁾), ar kurām uzsvars likts uz stratēģiskām datu kopām, kuras apzinātas, ņemot vērā sabiedrības atsauksmes vai izmantojot ekspertu palīdzību.

⁽⁹⁾ http://ec.europa.eu/justice/data-protection/article-29/documentation/opinion-recommendation/files/2013/wp207_en.pdf

⁽¹⁰⁾ EDAU 2012. gada 18. aprīļa atzinums par Eiropas Komisijas atklāto datu dokumentu paketi un EDAU 2013. gada 22. novembra komentāri, kas sniegti, reaģējot uz sabiedrisko apspriešanu par plānotajām pamatnostādnēm attiecībā uz ieteicamajā standarta licencēm, datu kopām un maksu par publiskā sektora informācijas atkalizmantošanu (<http://edps.europa.eu>).

⁽¹¹⁾ Skatīt 8. zemsvītras piezīmi: LAPSI 2.0, *Licence Interoperability Report*, ieteikums Nr. 5, 17. lpp.

⁽¹²⁾ Skatīt 1. zemsvītras piezīmi.

⁽¹³⁾ <http://www.opengovpartnership.org/>

Šādu datu kopu pieejamība un atkalizmantošana ne tikai paātrina pievienotas vērtības informācijas produktu un pakalpojumu rašanos, bet arī veicina līdzdalības demokrātiju. Turklāt to plašāka izmantošana pašā valsts pārvaldē rada reālu efektivitātes pieaugumu publisko uzdevumu izpildē.

3.1. Datu kategorijas – prioritātes datu pieejamības nodrošināšanā

Iedvesmojoties no iepriekš minētajām starptautiskajām iniciatīvām un vadoties no atklātajā apspriešanās izteiktajām vēlmēm, turpmāk minētās piecas tematiskās datu kopu kategorijas varētu uzskatīt par tām, kas ir visvairāk pieprasītas atkalizmantotāju vidū visā ES, tāpēc, darot datus pieejamus atkalizmantošanai, šīm kategorijām varētu dot priekšroku.

Kategorija	Datu kopu piemēri
1. Ģeotelpiskie dati	Pasta indeksi, valstu un vietējās kartes (kadastrālās, topogrāfiskās, jūras, administratīvo robežu u. c. kartes)
2. Zemes novērošana un vide	Kosmosa un <i>in situ</i> dati (laika apstākļu, augsnes un ūdens kvalitātes, energopatēriņa un emisijas līmeņu monitorings u. c.)
3. Transporta dati	Sabiedriskā transporta kustības grafiki (visiem transporta veidiem) valsts, reģionālā un vietējā līmenī, ceļu darbi, informācija par satiksmi u. c. dati (*)
4. Statistika	Valsts, reģionāla un vietēja līmeņa statistikas dati, kuri satur galvenos demogrāfiskos un ekonomikas rādītājus (IKP, vecums, veselības stāvoklis, bezdarbs, ienākumi, izglītība u. c.)
5. Uzņēmumi	Uzņēmumu un uzņēmējdarbības reģistri (saraksti, kuros norādīti reģistrētie uzņēmumi, dati par īpašumtiesībām un pārvaldību, reģistrācijas identifikatori, bilances u. c.)

(*) Var prevalēt nozaru noteikumi (piemēram, ES dzelzceļa tiesību akti).

Atkarībā no apstākļiem (stratēģisko mērķu nozīmīguma, izmaiņām tirgū, sociālajām tendencēm utt.⁽¹⁴⁾) par “būtiskiem” jeb “augstvērtīgiem” datiem var uzskatīt arī citas datu kategorijas. Tāpēc ir ieteicams, lai atbildīgās publiskā sektora iestādes iepriekš novērtētu (vēlams, ņemot vērā attiecīgo ieinteresēto personu atsauksmes), kuras datu kopas būtu jādara pieejamas vispirms. Tas galvenokārt būtu jādara, izvērtējot sagaidāmo ietekmi trijās iepriekš minētajās jomās: inovācija un uzņēmējdarbības iespēju radīšana, pārvaldes pārredzamība un pārskatatbildība un uzlabota administratīvā efektivitāte.

3.2. Citi ieteikumi

Lai maksimāli palielinātu plānoto ieguvumu, ko sniegs šādas ļoti pieprasītas datu kopas, īpaša uzmanība būtu jāpievērš to pieejamības, kvalitātes, izmantojamības un savietojamības nodrošināšanai.

Tomēr gan datu atkalizmantošanas piedāvājumu, gan pieprasījumu var ierobežot tehniskie aspekti, kas var ietekmēt to, vai potenciālā vērtība, ko publiskā sektora dati radīs sabiedrībai un ekonomikai, samazināsies vai palielināsies.

Lai atvieglotu datu izmantošanu publiskajā sektorā un vienlaikus būtiski palielinātu datu kopu vērtību turpmākā atkalizmantošanā, ir ieteicams, lai datu kopas tiktu:

- publicētas tiešsaistē to oriģinālajā, nemainītajā formā, lai nodrošinātu to savlaicīgu pieejamību;

⁽¹⁴⁾ Kā atsauci var izmantot programmas ISA ziņojumu par augstvērtīgām datu kopām. http://ec.europa.eu/isa/actions/01-trusted-information-exchange/1-1action_en.htm

- b) publicētas un atjauninātas ar pēc iespējas lielāku detalizētības pakāpi, lai nodrošinātu pilnīgumu;
- c) publicētas un uzturētas stabilā vietā, vēlams, augstākajā organizatoriskajā pārvaldes līmenī, lai nodrošinātu vieglu piekļuvi un pieejamību ilgtermiņā;
- d) publicētas mašīnlasāmos⁽¹⁵⁾ un atklātos formātos⁽¹⁶⁾ (CSV, JSON, XML, RDF u. c.), lai uzlabotu pieejamību;
- e) aprakstītas izvērstu metadatu formātos un klasificētas atbilstoši standarta vārdnīcām (DCAT, EUROVOC, ADMS u. c.), lai atvieglotu meklēšanu un savietojamību;
- f) darītas pieejamas kā datu izraksti (datu masveida izvade), kā arī tās būtu pieejamas ar lietojumprogrammu saskarņu (API) palīdzību, kas atvieglotu automātisku apstrādi;
- g) papildinātas ar paskaidrojošiem dokumentiem par izmantotajiem metadatiem un kontrolētajām vārdnīcām, lai veicinātu datubāzu savietojamību; un
- h) regulāri izvērtētas atkalizmantojamību veidojošu (izmantojot sabiedrisko apspriešanu, komentāru sadaļu, emuārus, automatizētu ziņošanu u. c. līdzekļus), lai laika gaitā saglabātu kvalitāti un veicinātu sabiedrības iesaisti.

4. PAMATNOSTĀDNES ATTIECĪBĀ UZ MAKSU

Šis punkts attiecas uz situācijām, kurās publiskā sektora iestāžu rīcībā esošie dokumenti tiek darīti pieejami atkalizmantošanai par maksu, ja attiecīgās darbības ietilpst direktīvas darbības jomā, t. i., ja dokumenti ir sagatavoti publiskam uzdevumam, ņemot vērā direktīvas darbības jomu, kas noteikta 1. pantā, un tos izmantos ārējs atkalizmantotājs vai pati publiskā sektora iestāde nesaistīti ar publisko uzdevumu⁽¹⁷⁾.

Par labu maksu pazemināšanas politikai runā gan veiktie pētījumi⁽¹⁸⁾, gan Komisijas rīkoto sabiedrisko apspriešanu rezultāti⁽¹⁹⁾.

4.1. Robežizmaksu metode

Pārstrādātajā direktīvā (6. panta 1. punktā) ir noteikts princips, kas piemērojams visos gadījumos, kad piemēro maksu par publiskā sektora datu atkalizmantošanu ES (izņemot situācijās, kas minētas 6. panta 2. punktā): publiskā sektora iestādes var iekasēt maksu, kas nepārsniedz dokumentu reproducēšanas, nodrošināšanas un izplatīšanas robežizmaksas⁽²⁰⁾.

4.1.1. Izmaksu elementi

Prakse rāda, ka PSI atkalizmantošanas kontekstā trīs galvenās izmaksu kategorijas aptver:

- a) datu sagatavošanu (tostarp vākšanu un uzturēšanu);
- b) datu izplatīšanu; un
- c) pievienotās vērtības pakalpojumu tirdzniecību un tirgvedību vai sniegšanu.

Ja minētās kategorijas salīdzina ar to, ko saskaņā ar direktīvu varētu uzskatīt par robežizmaksām, ir skaidrs, ka a) un c) kategorija aptver vairāk nekā reproducēšanu, nodrošināšanu un izplatīšanu. Tā vietā maksas noteikšana atbilstoši robežizmaksu principam vislabāk atbilst plašajai kategorijai "datu izplatīšana", ko datu atkalizmantošanas kontekstā varētu definēt kā izmaksas, kas tieši saistītas ar dokumenta papildkopijas reproducēšanu un tās pieejamības nodrošināšanu atkalizmantotājiem un kas rodas saistībā ar minēto darbību veikšanu.

⁽¹⁵⁾ Termina "mašīnlasāms formāts" definīciju skatīt Direktīvas 2013/37/ES 21. apsvērumā.

⁽¹⁶⁾ Skatīt direktīvas 2. panta 7. punktu.

⁽¹⁷⁾ Precīzs direktīvas darbības jomas formulējums ir sniegts tās 1. pantā; termins "atkalizmantošana" ir definēts 2. panta 4. punktā.

⁽¹⁸⁾ <https://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/economic-analysis-psi-impacts>

⁽¹⁹⁾ Komisijas dienestu darba dokuments SEC(2011) 1552 final; skatīt 3. zemsvītras piezīmi.

⁽²⁰⁾ Ekonomikā ar terminu "robežizmaksas" apzīmē izmaksas, ko rada vienas papildu vienības saražošana.

Maksas apmērs var atšķirties arī atkarībā no izmantotā izplatīšanas paņēmiena (bezaistē/tiešsaistē) vai datu formāta (digitāls/nedigitāls).

Aprēķinot maksu, par attiecināmām varētu uzskatīt šādas izmaksas:

- infrastruktūra: izmaksas par izveidi, programmatūras un tehnikas uzturēšanu un savienojamību; šīs izmaksas nedrīkst būt lielākas par to, kas nepieciešams dokumentu pieejamības un atkalizmantošanas nodrošināšanai,
- pavairošana: izmaksas par papildkopijas izgatavošanu DVD, USB zibatmiņas, SD kartes vai citā formātā,
- apstrāde: iepakojuma materiāli, pasūtījumu sagatavošana,
- konsultācijas: telefoniska vai elektroniska saziņa ar atkalizmantotājiem, klientu apkalpošanas izmaksas,
- piegāde: pasta sūtījumu (tostarp standarta pasta sūtījumu vai kurjerpasta sūtījumu) izmaksas un
- īpaši pieprasījumi: izmaksas, ko rada datu sagatavošana un formatēšana pēc pieprasījuma.

4.1.2. Maksas aprēķināšana

Direktīvas 6. panta 1. punkts neizslēdz bezmaksas atkalizmantošanas politiku: tajā ir paredzēta iespēja atkalizmantošanas vajadzībām dokumentus darīt pieejamus bez maksas. Tajā pašā laikā minētajā direktīvā ir noteikts, ka maksa nedrīkst pārsniegt robežizmaksas, ko rada dokumentu reproducēšana, nodrošināšana un izplatīšana.

Ja nedigitāla formāta dokumentus izplata fiziski, maksu var aprēķināt, ņemot vērā visas iepriekš minētās izmaksu kategorijas. Tomēr tiešsaistes vidē kopējās maksas apmērs varētu aprobežoties ar izmaksām, kas tieši saistītas ar infrastruktūras (elektroniskas datubāzes) uzturēšanu un darbību, ņemot vērā to, kas ir nepieciešams dokumentu reproducēšanai un nodrošināšanai vēl vienam atkalizmantotājam. Tā kā vidējās izmaksas par datubāzes uzturēšanu ir zemas un tās arvien samazinās, šis skaitlis varētu būt tuvu nullei.

Tāpēc publiskā sektora iestādēm regulāri būtu jāizvērtē gan bezmaksas atkalizmantošanas politikas, gan robežizmaksu politikas iespējamās izmaksas un priekšrocības, paturot prātā to, ka maksas iekasēšana pati par sevi rada izmaksas (rēķinu pārvaldība, maksājumu pārraudzība un kontrole utt.).

Nobeigumā jāsecina, ka robežizmaksu metodi var piemērot, lai nodrošinātu to izdevumu atgūšanu, kas saistīti ar nedigitāla formāta dokumentu papildu reproducēšanu un fizisku izplatīšanu, taču, ja digitāla formāta dokumentus (datnes) izplata elektroniski (ar lejupielāžu palīdzību), ieteicams izmantot bezmaksas atkalizmantošanas metodi.

4.2. Izmaksu atgūšanas metode

Direktīvas 6. panta 2. punktā ir minēti apstākļi, kādos maksas aprēķināšana atbilstoši robežizmaksu principam nebūs piemērojama konkrētām publiskā sektora iestādēm vai konkrētām dokumentu kategorijām. Attiecībā uz šādiem gadījumiem direktīvā ir paredzēta iespēja atgūt radušās izmaksas ("izmaksu atgūšana").

4.2.1. Izmaksu elementi

Direktīvā ir noteikts, ka kopējie ienākumi no atkalizmantošanas nodrošināšanas un atļaušanas nedrīkst pārsniegt vākšanas, sagatavošanas, reproducēšanas un izplatīšanas izmaksas kopā ar samērīgu peļņu no kapitāla ieguldījumiem.

Prakse rāda, ka par attiecināmām var uzskatīt šādas tiešās izmaksas:

A) ar datu izveidi saistītās izmaksas:

- sagatavošana: datu ieguve un metadatu izveide, kvalitātes pārbaude, kodēšana,
- vākšana: datu uzkrāšana un kārtošana,
- anonimizācija: datu dzēšana un maskēšana un datu dzēšana datubāzēs;

B) ar izplatīšanu tieši un netieši saistītās izmaksas:

- infrastruktūra: izveide, programmatūras un tehnikas uzturēšana, datu nesēji,
- pavairošana: izmaksas par papildkopijas izgatavošanu DVD, USB zibatmiņas, SD kartes vai citā formātā,
- apstrāde: iepakojuma materiāli, pasūtījumu sagatavošana,
- konsultācijas: telefoniska vai elektroniska saziņa ar atkalizmantotājiem, klientu apkalpošanas izmaksas,
- piegāde: pasta sūtījumu (tostarp standarta pasta sūtījumu vai kurjerpasta sūtījumu) izmaksas;

C) izmaksas, kas parasti rodas bibliotēkām (tostarp universitāšu bibliotēkām), muzejiem un arhīviem:

- saglabāšana: datu aktīvas pārvaldības un glabāšanas izmaksas,
- tiesību noskaidrošana: laiks/darbs, kas ieguldīts, apzinot un iegūstot atļauju no tiesību turētājiem.

Attiecībā uz pieskaitāmām izmaksām par attiecināmām var uzskatīt tikai tās, kas saistītas tikai ar iepriekš minētajām kategorijām.

4.2.2. Maksas aprēķināšana

Direktīvā noteikts, ka maksu aprēķina, pamatojoties uz objektīviem, pārredzamiem un pārbaudāmiem kritērijiem, taču to noteikšana un pieņemšana ir pilnīgā dalībvalstu ziņā.

Aprēķinot izmaksas, pirmkārt jāskaita visi atbilstošie un attiecināmie izmaksu elementi. Ieteicams visus ienākumus, kas gūti dokumentu vākšanas vai sagatavošanas procesā, piemēram, ienākumus no reģistrācijas maksām vai nodevām, atskaitīt no kopējām izmaksām, lai noteiktu vākšanas, sagatavošanas, reproducēšanas un izplatīšanas "neto izmaksas" ⁽²¹⁾.

Maksa var būt jānosaka, pamatojoties uz aprēķināto potenciālo pieprasījumu pēc atkalizmantošanas konkrētā laikposmā (nevis pamatojoties uz faktiski saņemto atkalizmantošanas pieprasījumu skaitu), jo maksas apmērs ir atkarīgs no kopējiem ienākumiem, kuri aprēķināšanas brīdī nav zināmi.

Lai gan izmaksu aprēķināšana par katru dokumentu vai datu kopu varētu būt apgrūtināta, ir svarīgi, lai atsaucei tiktu izmantoti publiskā sektora darbību kvantitatīvi izsakāmie rezultāti, kas nodrošinās, ka maksa tiek aprēķināta pareizi un tās aprēķinu var pārbaudīt. Šo prasību vēlams izpildīt datubāzu vai katalogu līmenī – ieteicams, lai šāda agregēta vērtība tiktu izmantota kā atsauce maksas aprēķināšanā.

Publiskā sektora iestādēm ir ieteicams regulāri veikt izmaksu un pieprasījuma novērtējumus un attiecīgi koriģēt maksu. Vairumā gadījumu var pieņemt, ka "attiecinīgais pārskata periods", kas minēts direktīvā, ir vienu gadu ilgs.

Tādējādi kopējos ienākumus varētu aprēķināt, pamatojoties uz izmaksām, kuras:

- a) ietilpst vienā no iepriekš minētajām kategorijām (skatīt 4.2.1. punktu);
- b) attiecas uz kvantitatīvi izsakāmu dokumentu kopumu (piemēram, datubāzi);
- c) koriģētas atkarībā no sagatavošanas vai vākšanas posmā gūtajiem ieņēmumiem;
- d) reizi gadā tiek izvērtētas un koriģētas; un
- e) palielinātas par summu, kas vienāda ar samērīgu peļņu no kapitāla ieguldījumiem.

⁽²¹⁾ Papildu pamatnostādnes skatīt EBTA Tiesas 2013. gada 16. decembra spriedumā lietā E-7/13 *Creditinífo Lánstraust hf. v Þjóðskrá Íslands og Íslenska*.

4.2.3. Īpašas pamatnostādnes bibliotēkām (tostarp universitāšu bibliotēkām), muzejiem un arhīviem

Minētās iestādes ir atbrīvotas no pienākuma piemērot robežizmaksu metodi. Šīm iestādēm ir piemērojami 4.2.2. punktā aprakstītie pasākumi, taču ar trim svarīgiem izņēmumiem:

- a) šīm iestādēm nav pienākums ņemt vērā "objektīvus, pārredzamus un pārbaudāmus kritērijus", ko noteiks dalībvalstis, un
- b) kopējo ienākumu aprēķinā var iekļaut divus papildu elementus: izmaksas par datu saglabāšanu un par tiesību noskaidrošanu. Tas ir saistīts ar kultūras nozares īpašo lomu, kas ietver atbildību par kultūras mantojuma saglabāšanu. Par attiecināmām būtu jāuzskata datu uzturēšanas un glabāšanas tiešās un netiešās izmaksas un izmaksas, ko rada tiesību turētāju (trešo personu) apzināšana, neieskaitot faktiskās licencēšanas atļauju izmaksas;
- c) aprēķinot samērīgu peļņu no kapitāla ieguldījumiem, minētās iestādes var ņemt vērā cenas privātajā sektorā par identisku vai līdzīgu dokumentu atkalizmantošanu.

4.2.4. Samērīga peļņa no kapitāla ieguldījumiem

Lai gan direktīvā nav precizēts, kas ir "samērīga peļņa no kapitāla ieguldījumiem", to varētu raksturot, atsaucoties uz iemeslu, kāpēc netiek izmantots robežizmaksu princips, proti, lai nodrošinātu to publiskā sektora iestāžu normālu darbību, kuras var saskarties ar papildu budžeta ierobežojumiem.

Tāpēc terminu "peļņa no kapitāla ieguldījumiem" var saprast kā procentuālu daļu, ko pieskaita attiecināmajām izmaksām un kas ļautu:

- a) atgūt kapitāla izmaksas; un
- b) iekļaut reālu peļņas normu (peļņu).

Komercstruktūru gadījumā salīdzināmā tirgū attiecībā uz peļņas normu tiktu ņemts vērā uzņēmējdarbības riska līmenis. Tomēr atsaukties uz uzņēmējdarbības risku saistībā ar PSI atkalizmantošanu nebūtu pareizi, jo PSI sagatavošana ir viens no publiskā sektora iestāžu uzdevumiem. Direktīvā noteikts, ka peļņas normai ir jābūt samērīgai un tā varētu būt nedaudz lielāka par pašreizējām kapitāla izmaksām, taču krietni zemāka nekā komercstruktūru vidējā peļņa, kura, visticamāk, būtu daudz lielāka, jo tām jāuzņemas daudz lielāks risks.

Tā kā kapitāla izmaksas ir cieši saistītas ar kredītiestāžu procentu likmēm (kuru pamatā savukārt ir ECB fiksētā procentu likme galvenajām pārfinansēšanas darbībām), "samērīga peļņa no kapitāla ieguldījumiem" principā nedrīkstētu pārsniegt 5 % virs ECB fiksētās procentu likmes. Šādu normu atbalstīja arī respondenti Komisijas rīkotajā sabiedriskajā apspriešanā; peļņu, kas pārsniegtu 5 %, minēja tikai viena desmitdaļa respondentu⁽²²⁾. Dalībvalstīs, kas nav eurozonā, nosakot samērīgas peļņas daļu, būtu jāņem vērā piemērojamā fiksētā procentu likme.

4.3. Pārredzamība

Direktīvā (7. pantā) ir noteikts, ka iepriekš jāsaprot un, vizuāli un funkcionāli sasaistot ar atkalizmantojamajiem dokumentiem, jāpublicē tiešaistē (ja iespējams un tas ir lietderīgi) šāda informācija:

- a) piemērojami nosacījumi, aprēķinu bāze un standarta maksu (t. i., maksu, ko var piemērot automātiski iepriekš noteiktiem dokumentiem vai dokumentu kopumiem, kam nav nepieciešams individuāls novērtējums) summas;

⁽²²⁾ Skatīt 14. lappusi gala ziņojumā, kurā apkopoti apspriešanās rezultāti: <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/results-online-survey-recommended-standard-licensing-datasets-and-charging-re-use-public-sector>

- b) faktori, kas jāņem vērā nestandarta maksu aprēķināšanā; un
- c) prasības pietiekamus ieņēmumu gūšanai, lai segtu būtisku daļu no izmaksām, kas saistītas ar to dokumentu vākšanu, sagatavošanu, reproducēšanu un izplatīšanu, attiecībā uz kuriem saskaņā ar 6. panta 2. punkta b) apakšpunktu ir atļauts iekasēt maksu, kura pārsniedz robežizmaksas.

Saskaņā ar atklātās apspriešanās rezultātiem publiskā sektora iestādes tiek arī aicinātas publicēt ieņēmumus, kas gūti no maksām, kuras iekasētas par to rīcībā esošo dokumentu atkalizmantošanu. Šāda informācija būtu jāapkopo agregētā veidā (datubāzes vai visas iestādes līmenī), un to vajadzētu atjaunināt reizi gadā.

Iebildumu necelšana pret paziņoto koncentrāciju**(Lieta M.7169 – Weichai Power / KION Group)****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

(2014/C 240/02)

Komisija 2014. gada 15. jūlijā nolēma neiebilst pret iepriekš minēto paziņoto koncentrāciju un atzīt to par saderīgu ar iekšējo tirgu. Šis lēmums pamatots ar Padomes Regulas (EK) Nr. 139/2004⁽¹⁾ 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu. Pilns lēmuma teksts ir pieejams tikai angļu valodā, un to publicēs pēc tam, kad no teksta būs izņemta visa komercnoslēpumus saturošā informācija. Lēmums būs pieejams:

- Komisijas konkurences tīmekļa vietnes uzņēmumu apvienošanās sadaļā (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Šajā tīmekļa vietnē ir pieejamas dažādas individuālo apvienošanās lēmumu meklēšanas iespējas, tostarp meklēšana pēc sabiedrības nosaukuma, lietas numura, datuma un nozaru kodiem,
- elektroniskā veidā *EUR-Lex* tīmekļa vietnē (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=lv>) ar dokumenta numuru 32014M7169. *EUR-Lex* piedāvā tiešsaistes piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem.

⁽¹⁾ OV L 24, 29.1.2004., 1. lpp.

Iebildumu necelšana pret paziņoto koncentrāciju**(Lieta M.7279 – Apollo/Endemol)****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

(2014/C 240/03)

Komisija 2014. gada 10. jūlijā nolēma neiebilst pret iepriekš minēto paziņoto koncentrāciju un atzīt to par saderīgu ar iekšējo tirgu. Šis lēmums pamatots ar Padomes Regulas (EK) Nr. 139/2004⁽¹⁾ 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu. Pilns lēmuma teksts ir pieejams tikai angļu valodā, un to publicēs pēc tam, kad no teksta būs izņemta visa komercnoslēpumus saturošā informācija. Lēmums būs pieejams:

- Komisijas konkurences tīmekļa vietnes uzņēmumu apvienošanās sadaļā (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Šajā tīmekļa vietnē ir pieejamas dažādas individuālo apvienošanās lēmumu meklēšanas iespējas, tostarp meklēšana pēc sabiedrības nosaukuma, lietas numura, datuma un nozaru kodiem,
- elektroniskā veidā *EUR-Lex* tīmekļa vietnē (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=lv>) ar dokumenta numuru 32014M7279. *EUR-Lex* piedāvā tiešsaistes piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem.

⁽¹⁾ OV L 24, 29.1.2004., 1. lpp.

Iebildumu necelšana pret paziņoto koncentrāciju**(Lieta M.7215 – AMEC / Foster Wheeler)****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

(2014/C 240/04)

Komisija 2014. gada 17. jūlijā nolēma neiebilst pret iepriekš minēto paziņoto koncentrāciju un atzīt to par saderīgu ar iekšējo tirgu. Šis lēmums pamatots ar Padomes Regulas (EK) Nr. 139/2004⁽¹⁾ 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu. Pilns lēmuma teksts ir pieejams tikai angļu valodā, un to publicēs pēc tam, kad no teksta būs izņemta visa komercnoslēpumus saturošā informācija. Lēmums būs pieejams:

- Komisijas konkurences tīmekļa vietnes uzņēmumu apvienošanās sadaļā (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Šajā tīmekļa vietnē ir pieejamas dažādas individuālo apvienošanās lēmumu meklēšanas iespējas, tostarp meklēšana pēc sabiedrības nosaukuma, lietas numura, datuma un nozaru kodiem,
- elektroniskā veidā *EUR-Lex* tīmekļa vietnē (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=lv>) ar dokumenta numuru 32014M7215. *EUR-Lex* piedāvā tiešsaistes piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem.

⁽¹⁾ OV L 24, 29.1.2004., 1. lpp.

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPADOME

Izraksts no Eiropadomes 2014. gada 26. un 27. jūnija secinājumiem par brīvības, drošības un tiesiskuma telpu un par dažiem ar to saistītiem horizontāliem jautājumiem

(2014/C 240/05)

(..) Eiropadome noteica likumdošanas un darbības plānošanas stratēģiskās pamatnostādnes turpmākajiem gadiem brīvības, drošības un tiesiskuma telpā (skatīt I nodaļu) un arī pievērsās saistītiem horizontāliem jautājumiem. (..)

I. BRĪVĪBA, DROŠĪBA UN TIESISKUMS

1. Viens no Savienības galvenajiem mērķiem ir veidot brīvības, drošības un tiesiskuma telpu bez iekšējām robežām un pilnībā ievērojot pamattiesības. Lai to sasniegtu, ir jāveic saskanīgi politikas pasākumi patvēruma, imigrācijas, robežu un policijas un tiesu iestāžu sadarbības jomā saskaņā ar Līgumiem un to attiecīgajiem protokoliem.
2. Tādā Eiropā, kura aizsargā savus pilsoņus un nodrošina faktiskas tiesības cilvēkiem gan Savienībā, gan ārpus tās, visi šie aspekti ir savstarpēji saistīti. Panākumi vai neveiksmes vienā jomā ir atkarīgi no darbības rezultātiem citās jomās, kā arī no sinerģijām ar saistītām politikas sfērām. Risinājums daudzām problēmām brīvības, drošības un tiesiskuma telpā ir rodams attiecībās ar trešām valstīm, un tāpēc ir jāuzlabo ES iekšpolitikas un ārpolitikas savstarpējā saikne. Tam ir jāatspoguļojas ES iestāžu un struktūru savstarpējā sadarbībā.
3. Par pamatu ņemot iepriekšējās programmas, šobrīd vispārējā prioritāte ir konsekventi transponēt, efektīvi īstenot un konsolidēt esošos tiesību aktus un politikas pasākumus. Pats galvenais būs pastiprināt operatīvo sadarbību, vienlaikus izmantojot informācijas un sakaru tehnoloģiju inovāciju potenciālu, palielināt dažādo ES aģentūru lomu un nodrošināt ES līdzekļu stratēģisku izmantošanu.
4. Turpmākajos gados turpinot pilnveidot brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, ļoti svarīgi būs nodrošināt pamattiesību aizsardzību un veicināšanu, tostarp attiecībā uz datu aizsardzību, vienlaikus – arī attiecībās ar trešām valstīm – risinot problēmas drošības jomā, un līdz 2015. gadam pieņemt spēcīgu ES datu aizsardzības vispārīgo satvaru.
5. Saskaņoties ar tādām problēmām kā nestabilitāte daudzviet pasaulē, kā arī globālām un Eiropas demogrāfijas tendencēm, Savienībai ir vajadzīga efektīva un labi pārvaldīta migrācijas, patvēruma un robežu politika, kuras pamatā ir Līgumā noteiktie solidaritātes un atbildības taisnīga sadalījuma principi, saskaņā ar LESD 80. pantu un tā efektīvu īstenošanu. Ir nepieciešama visaptveroša pieeja, ar kuras palīdzību optimizē likumīgas migrācijas sniegtos ieguvumus un piedāvā aizsardzību tiem, kuriem tā ir vajadzīga, vienlaikus apņēmiģi risinot nelikumīgas migrācijas problēmu un efektīvi pārvaldot ES ārējās robežas.

6. Lai Eiropa nezaudētu savu pievilcību kā talantu un prasmju galamērķis, tai ir jāizstrādā stratēģijas, kuras ļautu maksimāli palielināt likumīgas migrācijas iespējas, izmantojot saskanīgus un efektīvus noteikumus, un kuras veidotas, ņemot vērā dialogu ar uzņēmēju aprindām un sociāliem partneriem. Savienībai arī būtu jāatbalsta dalībvalstu centieni izvērst aktīvu integrācijas politiku, ar kuru veicina sociālo kohēziju un ekonomikas dinamismu.
7. Savienības apņemšanās nodrošināt starptautisko aizsardzību nozīmē to, ka ir nepieciešama spēcīga Eiropas patvēruma politika, kura ir balstīta uz solidaritāti un atbildību. Absolūta prioritāte ir kopējās Eiropas patvēruma sistēmas (KEPS) pilnīga transponēšana un faktiskā īstenošana. Tās rezultātā vajadzētu sasniegt augstus kopējus standartus un ciešāku sadarbību, radot vienlīdzīgus apstākļus, kuros patvēruma meklētājiem tiek nodrošinātas vienādas procesuālas garantijas un aizsardzība visā Savienībā. Vienlaikus būtu jāstiprina Eiropas Patvēruma atbalsta birojs (EASO), jo īpaši sekmējot *acquis* vienveidīgu piemērošanu. Konverģējoša prakse palielinās savstarpējo uzticēšanos un ļaus pievērsties turpmākajiem pasākumiem.
8. Būtiska ES migrācijas politikas sastāvdaļa ir vēršanās pret nelikumīgas migrācijas plūsmu pamatcēloņiem. Kopā ar nelikumīgas migrācijas novēršanu un apkarošanu tas palīdzēs novērst to, ka iet bojā migranti, kuri dodas bīstamā ceļā. Ilgtspējīgu risinājumu var rast, vienīgi aktivizējot sadarbību ar izcelsmes un tranzīta valstīm, tostarp palīdzot stiprināt to migrācijas un robežu pārvaldības spēju. Migrācijas politikai ir jāklūst par daudz spēcīgāku Savienības ārpolitikas un attīstības politikas neatņemamu sastāvdaļu, piemērojot principu "vairāk par vairāk" un balstoties uz vispārējo pieeju migrācijai un mobilitātei. Pastiprināta uzmanība būtu jāvelta šādiem elementiem:
 - stiprināt un izvērst reģionālas aizsardzības programmas, jo īpaši teritorijās, kas atrodas tuvu izcelsmes reģioniem, cieši sadarbojoties ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Augstā komisāra bēgļu jautājumos biroju (UNHCR); palielināt ieguldījumus pasaules mēroga mītnesvietas maiņas centienos, jo īpaši ņemot vērā pašreizējo ieilgušo krīzi Sirijā,
 - aktīvāk risināt cilvēku tirdzniecības un cilvēku kontrabandas problēmu, pastiprinātu uzmanību veltot prioritārajām valstīm un kontrabandas ceļiem,
 - veidot efektīvu kopējo atgriešanas politiku un panākt, lai tiktu pildīti atpakaļuzņemšanas pienākumus, kas paredzēti nolīgumos ar trešām valstīm,
 - pilnīgi īstenot Vidusjūras reģiona jautājumu darba grupas norādītos pasākumus.
9. Tā kā Šengenas zona dod iespēju ceļot bez iekšējo robežu kontroles un cilvēku skaits, kas ceļo uz Eiropas Savienību, arvien pieaug, ir nepieciešams efektīvi pārvaldīt ES kopējās ārējās robežas, lai nodrošinātu spēcīgu aizsardzību. Savienībai ir jāizmanto visi tās rīcībā esošie instrumenti, lai dalībvalstīm palīdzētu pildīt to uzdevumu. Tādēļ:
 - izmaksu ziņā efektīvā veidā būtu jāmodernizē ārējo robežu integrēta pārvaldība, lai nodrošinātu robežu viedu pārvaldību ar ieceļošanas-izceļošanas sistēmu un reģistrētu ceļotāju programmu, izmantojot jaunās Lielapjoma IT sistēmu aģentūras (*eu-LISA*) atbalstu,
 - *Frontex* – Eiropas solidaritātes instrumentam robežu pārvaldības jomā – būtu jāpastiprina operatīvā palīdzība, īpaši, lai atbalstītu dalībvalstis, kuras pakļautas lielam spiedienam pie ārējām robežām, un jāpalielina sava spēja reaģēt uz straujām migrācijas plūsmu pārmaiņām, pilnībā izmantojot jauno Eiropas Robežu uzraudzības sistēmu (*EUROSUR*),
 - saistībā ar *Frontex* ilgtermiņa attīstību, būtu jāizpēta iespēja izveidot Eiropas Robežsardzes sistēmu, lai uzlabotu kontroles un uzraudzības spējas pie mūsu ārējām robežām.

Tajā pašā laikā ir jāmodernizē kopējā vīzu politika, atvieglojot likumīgu ceļošanu un pastiprinātu vietējo Šengenas konsulāro sadarbību, vienlaikus saglabājot augstu drošības līmeni un īstenojot jauno Šengenas pārvaldības sistēmu.

10. Ir svarīgi Eiropas pilsoņiem garantēt patiesu drošības telpu, izmantojot operatīvu policijas sadarbību un novēršot un apkarojot smagus noziegumus un organizēto noziedzību, tostarp cilvēku tirdzniecību un kontrabandu, kā arī korupciju. Vienlaikus ir vajadzīga efektīva ES terorisma apkarošanas politika, saskaņā ar kuru visi attiecīgie dalībnieki cieši sadarbojas, integrējot terorisma apkarošanas iekšējos un ārējos aspektus. Šajā sakarā Eiropadome vēlreiz apstiprina ES terorisma apkarošanas koordinators lomu. Cīņā pret organizēto noziedzību un terorismu Savienībai būtu jāatbalsta valstu iestādes, izmantojot visus tiesu iestāžu un policijas sadarbības instrumentus un pastiprinot Eiropola un *Eurojust* koordinēšanas funkcijas, tostarp:

- līdz 2015. gada vidum pārskatot un atjauninot iekšējās drošības stratēģiju,
- uzlabojot pārrobežu informācijas apmaiņu, cita starpā par sodāmības reģistru datiem,
- pilnveidojot visaptverošu pieeju kibernetiskai drošībai un kibernetiskai noziedzībai,
- novēršot radikalizāciju un ekstrēmismu un veicot pasākumus, lai pievērstos tādai parādībai kā ārvalstu kaujinieki, šajā nolūkā efektīvi izmantojot arī esošos instrumentus, kas dod iespēju izdot brīdinājumus visā ES, un izstrādājot tādus instrumentus kā, piemēram, ES pasažieru datu reģistra sistēma.

11. Eiropas Savienībai ir ļoti svarīgi, lai patiesā Eiropas tiesiskuma telpā tiktu nodrošināta raita darbība, respektējot dažādās dalībvalstu tiesību sistēmas un tradīcijas. Šajā sakarā būtu jāturpina palielināt savstarpējo uzticēšanos pārējo dalībvalstu tieslietu sistēmām. Stabila Eiropas tieslietu politika veicinās ekonomikas izaugsmi, palīdzot uzņēmumiem un patērētājiem saņemt ieguvumus, ko sniedz uzticama uzņēmējdarbības vide iekšējā tirgū. Ir nepieciešama turpmāka rīcība, lai:

- veicinātu ES tiesību aktu konsekveni un skaidrību iedzīvotājiem un uzņēmumiem,
- vienkāršotu tiesu iestāžu pieejamību; veicinātu efektīvus tiesiskās aizsardzības līdzekļus un tehnoloģisku inovāciju lietošanu, tostarp e-tiesiskuma lietošanu,
- turpinātu centienus stiprināt aizdomās turētu un apsūdzētu personu tiesības kriminālprocesā,
- analizētu personu, jo īpaši bērnu, tiesību nostiprināšanu procesos, lai veicinātu spriedumu izpildi ģimenes tiesību jomā un civillietās un komercietās, kurās ir pārrobežu ietekme,
- pastiprinātu cietušo personu aizsardzību,
- uzlabotu nolēmumu un spriedumu civillietās un krimināllietās savstarpēju atzišanu,
- pastiprinātu informācijas apmaiņu starp dalībvalstu iestādēm,
- apkarotu krāpnieciskas darbības un zaudējumu nodarīšanu ES budžetam, tostarp sekmējot sarunas par Eiropas Prokuratūru,
- atvieglotu pārrobežu darbības un operatīvo sadarbību,
- uzlabotu praktizējošo speciālistu apmācību,
- izmantotu attiecīgo ES aģentūru, piemēram, *Eurojust* un Pamattiesību aģentūras (*FRA*) speciālās zināšanas.

12. Kā viena no Eiropas Savienības pamatbrīvībām ir jāaizsargā ES pilsoņu tiesības brīvi pārvietoties un apmesties uz dzīvi, un strādāt citās dalībvalstīs, tostarp tās jāaizsargā pret iespējamu ļaunprātīgu izmantošanu vai krāpnieciskiem pieprasījumiem.

13. Eiropadome aicina ES iestādes un dalībvalstis saistībā ar šīm pamatnostādnēm nodrošināt atbilstīgas turpmākās darbības likumdošanas un operatīvajā jomā, un 2017. gadā tā rīkos starpposma pārskatīšanu.

EIROPAS KOMISIJA

Euro maiņas kurss ⁽¹⁾

2014. gada 23. jūlijs

(2014/C 240/06)

1 euro =

Valūta	Maiņas kurss	Valūta	Maiņas kurss		
USD	ASV dolārs	1,3465	CAD	Kanādas dolārs	1,4436
JPY	Japānas jena	136,51	HKD	Hongkongas dolārs	10,4362
DKK	Dānijas krona	7,4569	NZD	Jaunzēlandes dolārs	1,5501
GBP	Lielbritānijas mārciņa	0,79080	SGD	Singapūras dolārs	1,6674
SEK	Zviedrijas krona	9,2016	KRW	Dienvidkorejas vona	1 378,93
CHF	Šveices franks	1,2150	ZAR	Dienvidāfrikas rands	14,1759
ISK	Islandes krona		CNY	Ķīnas juaņa renminbi	8,3475
NOK	Norvēģijas krona	8,3235	HRK	Horvātijas kuna	7,6210
BGN	Bulgārijas leva	1,9558	IDR	Indonēzijas rūpija	15 473,21
CZK	Čehijas krona	27,454	MYR	Malaizijas ringits	4,2654
HUF	Ungārijas forints	307,15	PHP	Filipīnu peso	58,183
LTL	Lietuvas lits	3,4528	RUB	Krievijas rublis	46,9397
PLN	Polijas zlots	4,1340	THB	Taizemes bāts	42,813
RON	Rumānijas leja	4,4228	BRL	Brazīlijas reāls	2,9864
TRY	Turcijas lira	2,8204	MXN	Meksikas peso	17,4173
AUD	Austrālijas dolārs	1,4248	INR	Indijas rūpija	80,8573

⁽¹⁾ Datu avots: atsaucies maiņas kursu publicējusi ECB.

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV